

РЕШЕНИЕ

№ 4058

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 22.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **10868** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ образувано е по жалба на И. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1040-21-856 от 08.11.2022 г. на директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) - С. град. С решението е потвърден отказ за издаване на удостоверение за осигурителен стаж, изх. № 5530-21-189/19.09.2022 г. на началника на отдел „Осигурителен архив“ при ТП на НОИ – С. град, с който е отказано издаване на удостоверение за осигурителен стаж от Руно-Г ООД [населено място] - обр. УП-13, за периода от 11.09.1978 г. до 13.01.1984 г.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно, поради противоречието му с материалния закон и несъответствието му с целта на закона – основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Твърди, че директорът на ТП на НОИ – С. град е издал оспорения акт без да обсъди съображенията, изложени в жалбата до него. Счита, че наличието на редовно оформена трудова книжка за процесния период е достатъчна за установяването на осигурителния и трудов стаж на жалбоподателката по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО. В тази връзка приема, че преценката за необходимост от представяне на УП-13, която е направил органът е необоснована и единствено възпрепятства правото на пенсия на жалбоподателката, поради което изразява искане производството по издаване на УП-13 да бъде прекратено, поради липса на правен интерес. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, пълномощникът на жалбоподателката - адв. Д., поддържа

жалбата. Представя писмени доказателства. Изразява искане за отмяна на оспореното решение и на отказа за издаване на удостоверение за осигурителен стаж, като на административният орган се дадат задължителни указания за издаване на исканото удостоверение.

Ответникът - директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата. В писмени бележки излага становище, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма и в съответствие с материалноправните разпоредби. Постановеният отказ е мотивиран и кореспондира с установената фактическа обстановка. Пояснява, че редовно оформената трудова книжка е относима в пенсионното производство по отпускане или отказ за отпускане на пенсия. В тази връзка насочва жалбоподателката към възможността да поиска установяване на стаж по съдебен ред, съгласно чл.5, ал.4, т.1 от КСО. С тези аргументи иска отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Административен съд София град, III отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 5506-21-1961 от 16.09.2022 г. /л.18/, жалбоподателката е поискала да ѝ бъде издадено удостоверение за трудов стаж за периода от 11.09.1978 г. до 13.01.1984 г., положен във фабрика „Руно“ – С., цех - Г., необходими ѝ за пенсиониране. Приложено е копие от трудова книжка, в която е вписан посочения работодател.

В хода на образуваното административно производство е установено, че ведомостите за заплати и трудовоправните документи на осигурителя Руно-Г ООД са иззети, съгласно заповед № 403/25.04.2013 г. на управителя на НОИ.

В тази връзка е представен протокол №610-07/29.05.2013 г. на ТП на НОИ – Г. /л.24/ за приемане на разплащателни ведомости от Руно-Г ООД, отнасящи се за периода от 01.01.1985 г. до 31.12.2007 г.

Към преписката е наличен протокол от 18.04.2013 г. на ТП на НОИ – Г. /л.25/, с изх. № ОА-12-1274/19.04.2013 г. за проведено издирване на трудова и осигурителна документация на Руно – Г ООД за периода 01.01.1963 г. до 31.12.1984 г., видно от който липсва документация за посочения период. В същия е отбелязано, че за периода 1963-1984 г. ще се издават УП-17а. Направено е предложение да бъде променена ТП на НОИ, в което да се съхранява архива, тъй като дейността на дружеството е била изцяло на територията на [населено място].

В протокол от 18.04.2013 г. /л.29/, издаден от служител при сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при ОДМВР-Г., е посочено, че е извършена проверка на помещения в [населено място], [улица], бивша собственост на Руно-Г ООД, при която е констатирано, че административната и производствените сгради са в изключително лошо състояние. Липсват прозорци, врати, мебели и др., както и че не са установени документи на дружеството, респективно свързани с трудови правоотношения.

С оглед горните констатации по издирване на трудовата и осигурителна документация на Руно – Г ООД за периода 01.01.1963 г. до 31.12.1984 г., е издаден Отказ за издаване на удостоверение с изх. № 5530-21-189/19.09.2022 г. на началника на отдел „Осигурителни архиви“ при ТП на НОИ-С.- град /л.17/. В отказът е посочено, че ТП на НОИ не може да издаде удостоверение за трудов/осигурителен стаж и

осигурителен доход при условията на чл.30 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости и заплати за трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопримемник, по заявлението на жалбоподателката, тъй като не разполага с необходимата документация, доказваща нейния осигурителен стаж и доход

Жалбоподателката е оспорила отказа за издаване на удостоверение за осигурителен стаж и доход по административен ред. В жалбата се описват като неправилни и в разрез със закона действията на администрацията, с които е била задължена да представи УП-13 за процесния период, предвид предоставената от нея изрядна трудова книжка, съдържаща необходимата информация /л.15/.

С обжалваното решение № 1040-21-856/08.11.2022 г. /л.11/, директорът на ТП на НОИ-С. - град е отхвърлил като неоснователна подадената по административен ред жалба срещу отказа за издаване на УП -13 от изх. № 5530-21-189/19.09.2022 г. на началника на отдел „Осигурителни архиви“ при ТП на НОИ-С. град и потвърждава същия като правилен и законосъобразен.

В настоящото производство, от страна на жалбоподателката са представени: цветно копие на трудова книжка, издадена от фабрика „Руно“ в [населено място] на 12.09.1978 г. /л.42 до л.48/.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

Жалбата срещу оспореното решение № 1040-21-856/08.11.2022 г. на директора на Териториално поделение С. - град на Национален осигурителен институт е подадена в законоустановения срок от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и отказ с изх. № 5530-21-189/19.09.2022 г. на началника на отдел „Осигурителни архиви“ при ТП на НОИ-С. град, са издадени от компетентни органи, в рамките на материалната компетентност на органите, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК. Същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването на решението и потвърдения с него отказ. Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

Спорът между страните касае установяването на трудов стаж при липсата на данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 КСО за осигурителния доход на осигуреното лице, за периодите от 11.09.1978 г. до 13.01.1984 г. като работник в Руно-Г ООД, [населено място].

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Документите по ал. 1, съгласно ал. 3, се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Изплащателните

ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж, а трудовите, служебните и осигурителните книжки, както и удостоверенията обр. УП - 3 (документи по утвърден образец по смисъла на чл. 40, ал. 1 от НПОС) са вторични документи, които отразяват данните, съдържащи се в изплащателните ведомости.

По делото не е спорно, че в трудовата книжка на жалбоподателката е нанесен трудов стаж за периода от 11.09.1987 г. до 13.01.1984 г.

Условие за издаване на документ за осигурителен стаж и осигурителен доход /Удостоверение обр. УП - 13/ от НОИ е наличието на предадени за съхраняване в съответното ТП на НОИ разплащателни ведомости и трудовоправни документи от прекратен осигурител без правоприменик, съдържащи подлежащите на удостоверяване данни за осигуреното лице – заявител, изхождайки от разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г..

От представените и приети по делото доказателства се установи, че при извършената проверка на ТП на НОИ – Г. /л.25/, с изх. № ОА-12-1274/19.04.2013 г. по отношение на Руно – Г ООД, за периода 01.01.1963 г. до 31.12.1984 г., липсва документация, поради което е посочено, че за периода 1963-1984 г. следва да се издават УП-17а.

При липса на предадени и съхранявани в архивохранилището документи относно трудовия стаж и размера на получаваното трудово възнаграждение от жалбоподателката от дружество Руно – Г ООД, за периода 01.01.1963 г. до 31.12.1984 г., административният орган е поставен в обективна невъзможност да удостовери претендирания от лицето осигурителен стаж и осигурителен доход за този период, в който жалбоподателката сочи, че е работила при този осигурител. По делото е разпределена доказателствената тежест и с оглед на това, че се оспорва отказ за издаване на акт, тежестта да докаже, че са налице предпоставките за издаването му, е върху жалбоподателката.

В хода на настоящето производство не се доказва осигурителен стаж при осигурител, попадащ в хипотезите на Инструкция № 5, нито се доказва факт на предаване на разплащателни ведомости от страна на осигурител с наименование дружество Руно-Г ООД. В случая не намират приложение разпоредбите на инструкцията, свързани с изземване на документация, тъй като жалбоподателката нито сочи, че знае къде се намира тази трудовоправна документация, нито представя писмени доказателства, изходящи от този осигурител. При това положение напълно законосъобразно началникът на отдел „Осигурителни архиви“ при ТД на НОИ-С. град е отказал издаването на исканото удостоверение с мотиви, че ведомости и трудовоправна документация не са налични.

Въз основа на изложеното съдът намира, че решение № 1040-21-856 от 08.11.2022 г. на директор на ТП- на НОИ С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата, подадена срещу Отказ за издаване на удостоверение за осигурителен стаж и доход, с изх. № 5530-21-189/19.09.2022 г., на началника на отдел „Осигурителни архиви“ при ТД на НОИ-С. град, за издаване на удостоверение за осигурителен стаж и доход за периода от 11.09.1978 г. до 13.01.1984 г., за осигурител Руно-Г ООД, е законосъобразно, издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма, в съответствие и при правилно приложение на материалноправните разпоредби, на които се основава и при спазване на административнопроизводствените правила. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него

разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 1040-21-856 от 08.11.2022 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С. град.

ОСЪЖДА И. С. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - С.-град направените във връзка с делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: